

en større reform af væsentlige dele af skatte-lovgivningen.

Forslaget er endvidere fastsat som en general ordning og er i øvrigt en ændring af allerede gældende lov om ejendomsavancebeskatning.

Det må endvidere bemærkes, at der kun er tale om beskatning af fremtidige fortjenester (fra lovforslagets fremsættelse), idet der i lovforslagets § 4, stk. 3, anføres en indgangsværdi ved lovforslagets fremsættelse. Indgangsværdien (anskaffelsessummen) vil således som udgangspunkt fastsættes til ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., som ifølge forarbejderne skal dække den værdistigning, der antages at have fundet sted i tiden mellem 1. januar 1993 til lovforslagets fremsættelse den 19. maj 1993.

Justitsministeriet finder ikke, at lovforslaget kan antages at indebære et ekspropriativt indgreb.

Ad spørgsmål nr. 54.

For så vidt angår spørgsmålet om hvorvidt det fremsatte lovforslag indebærer, at der pålægges en skat med tilbagevirkende kraft, skal Justitsministeriet indledningsvis henvise til det ovenfor nævnte notat af 11. juni 1993, side 2 ff., hvor der er redegjort generelt for spørgsmålet om lovens tilbagevirkende kraft.

Det punkt i relation til lovforslagets § 4, stk. 3, hvor der kan tales om lovgivning med tilbagevirkende kraft, er, at lovforslaget ifølge § 8 får virkning for ejendomme, der afstås den 19. maj 1993 eller senere. Da loven – efter lovforslaget – først skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, skal loven således

på dette punkt anvendes af myndighederne efter lovens ikrafttræden på kendsgerninger, der har fundet sted før lovens formelle ikrafttræden.

Den kendsgerning (disposition), der er afgørende for anvendelsen af reglerne, er afståelsen af ejendommen, idet det først er i forbindelse hermed, at en værdistigning endeligt kan fastlægges. Det skal endvidere fremhæves, at det kun er den værdistigning, der finder sted *efter* den 19. maj 1993, der skal beskattes, idet anskaffelsessummen sættes til værdien på ejendommen den 19. maj 1993, fastsat på en af de i § 4, stk. 3, nævnte måder. Værdistigninger, der er påløbet indtil 19. maj 1993, beskattes således ikke efter de nye regler.

Såfremt vurderingssummen pr. 19. maj 1993 efter vurderingslovens § 4 B undtagelsesvis – f.eks. fordi der ikke er tale om salg til en i forhold til sælgeren uafhængig tredjemand – måtte blive fastsat til et lavere beløb end den faktiske salgspris, der er opnået ved salg f.eks. d. 10 juni 1993, således at der fremkommer en fortjeneste, der skal beskattes efter de nye regler, er der ikke tale om (yderligere) »tilbagevirkende kraft« i juridisk forstand, idet den kendsgerning, der i givet fald udløser beskatning, som anført er afståelsen, der ligger efter den 19. maj 1993.

Det skal her fremhæves, at det således ikke i relation til spørgsmålet om tilbagevirkende kraft gør nogen forskel, om fastsættelsen af anskaffelsessummen sker ved at tage ejendomsværdien den 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct., eller der efter begæring af den skattepligtige foretages en vurdering efter vurderingslovens § 4 B.